

Тиодор Росић
Метод
напоредног
текстуалног
представљања

Педагошки факултет у Јагодини

СУДБИНА

*Сивар избора
или сивар случаја*

САДРЖАЈ

- Увод* / 7
- Опште одлике српских народних бајки / 13
- О методу напоредног текстуалног представљања / 28
- Фонолошки ниво напоредног текстуалног
представљања / 42
- Оријентализми и могућности њихове супституције
у народним бајкама / 63
- Значај фразеологизама у српским народним
бајкама / 82
- Пример примене метода напоредног текстуалног
представљања / 97
- „Баш-Челик“ / 98
- Резиме* / 121
- Résumé* / 124
- Белешка о њисцу* / 127

Предмет истраживања у овом раду је метод напоредног текстуалног, супституционог представљања. Метод је појмовно одређен и дефинисан. До тог метода истраживач је дошао егзактним, емпиријским путем, приређујући антологије народних бајки. То је поступак замене фонолошки, морфолошки, синтагматски и лексички архаичних, нестандардних облика. На маргинама, лево и десно, дају се изворни облици и објашњења мање познатих речи, синтагми и фразеолошких облика, чија, најчешће етнолингвистичка, природа не дозвољава замену.

Најпре је остварен глобални увид у жанр којем бајке припадају – у опште одлике народне бајке, њене предметно-обликовне одлике – а затим се прешло на расправу о методу напоредног текстуалног представљања, о фонолошком нивоу напоредног текстуалног представљања, могућностима супституције оријентализама и значају фразеологизама у српским народним бајкама.

Истраживање има за циљ увођење метода напоредног, истојезичног, текстуалног представљања у текстолошку обраду бајковних, а касније и других текстова, ради очувања народног књижевног блага и његовог коришћења у школске али и ваншколске сврхе. Примена овог метода омогућује потпунију рецепцију овог жанра а самим тим и боље остварење образовних, васпитних и практичних циљева наставе језика и књижевности.